

**ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ
ΓΕΝΙΚΗ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΕΣΟΔΩΝ
ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ
ΥΠΟΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΕΠΑΝΕΞΕΤΑΣΗΣ
ΤΜΗΜΑ Α1**

Ταχ. Δ/νση : Αριστογείτονος 19

Ταχ. Κώδικας : 176 71 - Καλλιθέα

Τηλέφωνο : 213-1604526

ΦΑΞ : 213-1604534

Καλλιθέα, 10/10/2016

Αριθμός απόφασης: 3394

ΑΠΟΦΑΣΗ

Ο ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΣ ΤΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ

Έχοντας υπ' όψη:

1. Τις διατάξεις :

α. Του άρθρου 63 του ν.4174/2013 (ΦΕΚ Α' 170), όπως ισχύει.

β. Της παρ. 3 του άρθρου 47 του ν.4331/2015 (ΦΕΚ Α' 69).

γ. Του άρθρου 59 του π.δ.111/2014 (Α' 178) «Οργανισμός του Υπουργείου Οικονομικών».

δ. Του άρθρου 6 της με αριθμό Δ6Α 1058824 ΕΞ 2014 (ΦΕΚ Β' 865, 1079 και 1846) Απόφασης του Γενικού Γραμματέα Δημοσίων Εσόδων του Υπουργείου Οικονομικών «Ανακαθορισμός της εσωτερικής διάρθρωσης και των αρμοδιοτήτων οργανικών μονάδων της Γενικής Γραμματείας Δημοσίων Εσόδων του Υπουργείου Οικονομικών και μετονομασία ορισμένων από αυτές», όπως τροποποιήθηκε και ισχύει.

ε. Της ΠΟΛ 1002/31-12-2013 Απόφασης του Γενικού Γραμματέα Δημοσίων Εσόδων (ΦΕΚ Β' 55/16-1-2014) «Εφαρμογή των διατάξεων του άρθρου 63 του ν.4174/2013 (Ειδική Διοικητική Διαδικασία – Ενδικοφανής προσφυγή), όπως αυτό τροποποιήθηκε και ισχύει από 1/1/2014 και καθορισμός λεπτομερειών για τη λειτουργία της Διεύθυνσης Επίλυσης Διαφορών (πρώην Υπηρεσίας Εσωτερικής Επανεξέτασης) της Γενικής Γραμματείας Δημοσίων Εσόδων, την εφαρμοστέα διαδικασία και τον τρόπο έκδοσης των αποφάσεων αυτής».

2. Την ΠΟΛ 1069/4-3-2014 Εγκύκλιο της Γενικής Γραμματείας Δημοσίων Εσόδων του Υπουργείου Οικονομικών.

3. Την υπ' αριθμόν Δ.Ε.Δ. 1126366 ΕΞ 2016/30-8-2016 (ΦΕΚ 2759/τ.Β'/01-09-2016) Απόφαση του Προϊσταμένου της Διεύθυνσης Επίλυσης Διαφορών.

4. Την από και με αριθμό πρωτοκόλλου ενδικοφανή προσφυγή της «.....», ΑΦΜ, εκπροσωπούμενης από τον κ., με ΑΦΜ, κατοίκου, της κας, με ΑΦΜ, κατοίκου, οδός και του με ΑΦΜ κατοίκου, κατά των με αριθμό/2016,/2016 και/2016 οριστικών πράξεων επιβολής προστίμου επί παραβάσεων τήρησης βιβλίων και έκδοσης στοιχείων του Προϊσταμένου

της Δ.Ο.Υ. για τις χρήσεις 1999, 2000 και 2001 αντίστοιχα και τα προσκομιζόμενα με αυτήν σχετικά έγγραφα.

5. Τις με αριθμό/2016,/2016 και/2016 οριστικές πράξεις επιβολής προστίμου επί παραβάσεων τήρησης βιβλίων και έκδοσης στοιχείων του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. για τις χρήσεις για τις χρήσεις 1999, 2000 και 2001 αντίστοιχα, των οποίων ζητείται η ακύρωση, καθώς και την απόοικεία έκθεση ελέγχου.

6. Τις απόψεις της ανωτέρω φορολογικής αρχής.

7. Την εισήγηση του ορισθέντος υπαλλήλου του Τμήματος Α1 όπως αποτυπώνεται στο σχέδιο της απόφασης.

Επί της απόκαι με αριθμό πρωτοκόλλου ενδικοφανούς προσφυγής της «.....», ΑΦΜ, εκπροσωπούμενης από τους α) κ. με ΑΦΜ, β) κας, με ΑΦΜ, και γ) κ. με ΑΦΜ, η οποία κατατέθηκε εμπρόθεσμα και μετά την μελέτη και την αξιολόγηση όλων των υφιστάμενων στο σχετικό φάκελο εγγράφων και των προβαλλόμενων λόγων της ενδικοφανούς προσφυγής, επαγόμαστε τα ακόλουθα:

Με τις: α) με αριθμό2016 οριστικής πράξης επιβολής προστίμου επί παραβάσεων τήρησης βιβλίων και έκδοσης στοιχείων για τη χρήση 1999 επιβλήθηκε στην προσφεύγουσα επιχείρηση πρόστιμο ποσού 1.001,91 €, β) με αριθμό2016 οριστικής πράξης επιβολής προστίμου επί παραβάσεων τήρησης βιβλίων και έκδοσης στοιχείων για τη χρήση 2000 επιβλήθηκε στην προσφεύγουσα επιχείρηση πρόστιμο ποσού 38.104,18 €, γ) με αριθμό2016 οριστικής πράξης επιβολής προστίμου επί παραβάσεων τήρησης βιβλίων και έκδοσης στοιχείων για τη χρήση 2001 επιβλήθηκε στην προσφεύγουσα επιχείρηση πρόστιμο ποσού 7.935,44 €, βάσει της από έκθεσης ελέγχου του Π.Δ.186/92 (ΚΒΣ), κατόπιν της με αριθμό2015 εντολής ελέγχου (επανάληψη διαδικασίας βάσει δικαστικών αποφάσεων) του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. ΙΖ' ΑΘΗΝΩΝ.

Στις εκδόθηκαν οι με αριθμό/2004,/2004 και/2004 αποφάσεις επιβολής προστίμου του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ., οι οποίες αφορούσαν παραβάσεις της προσφεύγουσας για λήψη εικονικών φορολογικών στοιχείων στις διαχειριστικές περιόδους 1999, 2000 και 2001 σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 2§1, 12§1, 18§2, 30§3 και 4 του Π.Δ. 186/92 (ΚΒΣ) και των άρθρων 5§10, 19 και 24 § 4 του ν.2523/97. Τα φορολογικά στοιχεία κρίθηκαν εικονικά ως προς το πρόσωπο του εκδότη, διότι η εκδότρια επιχείρηση ήταν ανύπαρκτη επαγγελματικά, δεν είχε εγκαταστάσεις, δεν διέθετε αποθηκευτικούς χώρους, προσωπικό, μεταφορικά μέσα και υλικοτεχνική υποδομή που θα μπορούσαν να δικαιολογήσουν τις πωλήσεις της προς την προσφεύγουσα και δεν είχε υποβάλλει δηλώσεις εισοδήματος και Φ.Π.Α.

Στις/2005 υποβλήθηκαν οι με αριθμό/2005,/2005 και/2005 προσφυγές της προσφεύγουσας επιχείρησης ενώπιον του Διοικητικού Πρωτοδικείου Αθηνών κατά των προαναφερθεισών πράξεων. Στις/2011 δημοσιεύθηκε η με αριθμό/2011 απόφασή του, στις/2011 η με αριθμό/2011 απόφασή του και στις/2011 η με

αριθμό/2011 απόφασή του οι οποίες απέρριψαν τις προσφυγές. Στις/2011 υποβλήθηκαν οι με αριθμό/2011/2011 και/2011 εφέσεις της προσφεύγουσας επιχείρησης κατά των ανωτέρω αποφάσεων ενώπιον του Διοικητικού Εφετείου Αθηνών. Στις2014 δημοσιεύτηκαν οι με αριθμό/2014,/2014 και/2014 Αποφάσεις του Διοικητικού Εφετείου Αθηνών – Τμήμα 4^ο Τριμελές. Σύμφωνα με τις ανωτέρω Αποφάσεις η αρμόδια φορολογική αρχή δεν κάλεσε την προσφεύγουσα σε ακρόαση πριν εκδώσει τις προσβαλλόμενες πράξεις της, κατά συνέπεια εκ της παραλήψεως αυτής η οποία συνιστά παράβαση ουσιώδους τύπου της διαδικασίας, οι εν λόγω προσβαλλόμενες πράξεις πρέπει να ακυρωθούν. Επιπροσθέτως ανέπεμψε τις υποθέσεις στην Δ.Ο.Υ., προκειμένου να ενεργήσει τα νόμιμα, με σκοπό να τηρηθεί ο παραληφθείς τύπος της προηγούμενης ακρόασης της προσφεύγουσας και ως και εκ τούτου να επανεκδοθούν οι εν λόγω αποφάσεις επιβολής προστίμων.

Συνεπεία των ανωτέρω Αποφάσεων του Διοικητικού Εφετείου Αθηνών – Τμήμα 4^ο Τριμελές, εκδόθηκαν οι με αριθμό2015 και2016 εντολές μερικού επιτόπιου ελέγχου του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. με αιτία ελέγχου την επανάληψη διαδικασίας βάσει δικαστικών Αποφάσεων. Κατόπιν των ανωτέρω εκδόθηκε η από2016 έκθεση φορολογικού ελέγχου του Π.Δ. 186/92 (Κ.Β.Σ.) και βάσει αυτής εκδόθηκαν οι προσβαλλόμενες με την παρούσα ενδικοφανή προσφυγή2016 πράξεις επιβολής προστίμου επί παραβάσεων τήρησης βιβλίων και έκδοσης στοιχείων.

Σημειώνεται ότι, παράλληλα με την ένδικη διαδικασία στα Διοικητικά Δικαστήρια υπήρχε υπό εξέλιξη και ένδικη διαδικασία στα Ποινικά Δικαστήρια. Από την διαδικασία στα Ποινικά Δικαστήρια εκδόθηκε η με αριθμό/2009 Απόφαση του Τριμελούς Πλημμελειοδικείου Αθηνών που αφορούσε τον κ., η οποία αναφέρει: *«Περαιτέρω αποδείχθηκε ότι οι συγκεκριμένες εργασίες καθαρισμού, στις οποίες χρησιμοποιήθηκαν τα υλικά, που προμηθεύτηκε με τα επίσημα τιμολόγια ο κατηγορούμενος πραγματοποιήθηκαν και τιμολογήθηκαν, ώστε αποδεικνύονται ότι οι συναλλαγές ήταν υπαρκτές και όχι εικονικές, όπως κατηγορείται. Επομένως, ανεξάρτητα από την ευθύνη της προμηθεύτριας επιχείρησης και την εικονικότητα ή μη των συναλλαγών της, δεν αποδείχθηκε ευθύνη του κατηγορούμενου και πρέπει να κηρυχτεί αθώος.»*.

Στη με αρ. πρωτ. ενδικοφανή προσφυγή της, η προσφεύγουσα εταιρεία ζητά την ακύρωση στο σύνολό τους των προσβαλλόμενων πράξεων προβάλλοντας τους παρακάτω λόγους:

1. Ο έλεγχος λανθασμένα θεώρησε ότι η από ένορκη βεβαίωση του κ. δεν μπορεί να ληφθεί υπόψιν και δεν αποτελεί τεκμήριο απόδειξης.
2. Από το περιεχόμενο της ανωτέρω ένορκης βεβαίωσης προκύπτει ότι τα πραγματικά περιστατικά τα οποία κατέθεσε ο ανωτέρω μάρτυρας, αφορούσαν τόσο την προσφεύγουσα εταιρία όσο και τις λοιπές δύο εταιρίες, και τις εταιρίες οι οποίες αποτελούνται από ίδια ομόρρυθμα μέλη, οι δε φερόμενες παραβάσεις και των τριών εταιριών αφορούν τις ίδιες ακριβώς χρήσεις. Επομένως, εφ' όσον στην μία τουλάχιστον εξ αυτών κρίθηκε ότι ο νόμιμος εκπρόσωπος και πατέρας των α) και β) νόμιμων εκπροσώπων της προσφεύγουσας, ο οποίος ασκούσε και την

πραγματική διαχείριση της εταιρίας, τελούσε σε καλή πίστη ως προς το πρόσωπο του εκδότη, είναι λογικά επόμενο να τελούσε σε καλή πίστη και για τις υπόλοιπες εταιρίες για το ίδιο προηγούμενο και επόμενο χρονικό διάστημα για τις άλλες δύο. Η καλή πίστη, είναι αναπόδεικτο ότι καλύπτει όλες τις συναλλαγές για τις ίδιες χρήσεις, ακόμη και εάν αυτές αφορούν μεν διακριτά νομικά πρόσωπα, πλην όμως με την ίδια εταιρική σύνθεση.

3. Ο έλεγχος δεσμεύεται από τη με αριθμό/2009 Απόφαση του Τριμελούς Πλημμελειοδικείου Αθηνών, η οποία αθώνει τον κ.

Επειδή, όσον αφορά τον παραπάνω ισχυρισμό με αριθμό 2 του προσφεύγοντα, είναι αόριστος και η ενδικοφανής προσφυγή απόρριπτεται ως αόριστη ως προς τον εν λόγω ισχυρισμό.

Επειδή, σύμφωνα με το άρθρο 5 «Δέσμευση από αποφάσεις άλλων δικαστηρίων» του Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας (ν.2717/1999): *«2. Τα δικαστήρια δεσμεύονται, επίσης, από τις αποφάσεις των πολιτικών δικαστηρίων, οι οποίες, σύμφωνα με τις κείμενες διατάξεις, ισχύουν, έναντι όλων, καθώς και από τις αμετάκλητες καταδικαστικές αποφάσεις των ποινικών δικαστηρίων ως προς την ενοχή του δράστη.»*

Επειδή, σύμφωνα με την Απόφαση ΣτΕ 2805/2015: *«συνάγεται ότι η διαδικασία διοικητικής βεβαιώσεως της τελωνειακής παραβάσεως, η οποία κατατείνει στην επιβολή πολλαπλού τέλους, είναι αυτοτελής και διακεκριμένη σε σχέση με την αντίστοιχη ποινική διαδικασία. Η αυτοτέλεια των δύο διαδικασιών (ποινικής και διοικητικής) έχει την έννοια ότι το διοικητικό δικαστήριο, όταν κρίνει επί της διοικητικής παραβάσεως, δεν δεσμεύεται από τυχόν προηγηθείσα αθωωτική απόφαση του ποινικού δικαστηρίου, την οποία, όμως, υποχρεούται να εκτιμήσει για την διαμόρφωση της κρίσεώς του. Και ναι μεν το ΕΔΔΑ, ερμηνεύοντας την διάταξη του άρθρου 6 παρ. 2 της ΕΣΔΑ (κυρωθείσης με το Ν.Δ. 53/1974, Α' 256), έχει δεχθεί ότι οι δικαστικές αποφάσεις που έπονται της τελεσίδικης αθώωσης κατηγορουμένου δεν πρέπει να την παραβλέπουν ηθελημένα, έστω και αν εχώρησε λόγω αμφιβολιών, πλην, όμως, ακόμη και αν ήθελε θεωρηθεί ότι το ανωτέρω άρθρο, όπως έχει ερμηνευθεί, καταλαμβάνει και την παρούσα υπόθεση, υπό την έννοια ότι αποκλείει στο διοικητικό δικαστήριο να την επιλύσει διαφορετικά από ό,τι το ποινικό, το εν λόγω άρθρο θα αντέβαινε προς τα άρθρα 94 παρ. 1 και 96 παρ. 1 του Συντάγματος, διότι θα κατέληγε κατ' ουσίαν να στερεί το διοικητικό δικαστήριο της υποχρέωσής του να κρίνει την διαφορά που του έχει αναθέσει το Σύνταγμα (ΣτΕ 2067/2011, 735/2012).»*

Επειδή, στη συγκεκριμένη περίπτωση, η με αριθμό/2009 Απόφαση του Τριμελούς Πλημμελειοδικείου Αθηνών αφορά τον κ. και αναφέρει: *«Περαιτέρω αποδείχθηκε ότι οι συγκεκριμένες εργασίες καθαρισμού, στις οποίες χρησιμοποιήθηκαν τα υλικά, που προμηθεύτηκε με τα επίσημα τιμολόγια ο κατηγορούμενος πραγματοποιήθηκαν και τιμολογήθηκαν, ώστε αποδεικνύονται ότι οι συναλλαγές ήταν υπαρκτές και όχι εικονικές, όπως κατηγορείται. Επομένως, ανεξάρτητα από την ευθύνη της προμηθεύτριας επιχείρησης και την εικονικότητα ή μη των συναλλαγών της, δεν αποδείχθηκε ευθύνη του κατηγορούμενου και πρέπει να κηρυχτεί αθώος.»*

Επειδή, από τα παραπάνω προκύπτει ότι η με αριθμό/2009 Απόφαση του Τριμελούς Πλημμελειοδικείου Αθηνών βασίστηκε στο γεγονός ότι η προσφεύγουσα επιχείρηση πράγματι παρείχε υπηρεσίες καθαρισμού, το οποίο καταδεικνύει ότι πράγματι προμηθεύτηκε ποσότητες καθαριστικών. Λαμβάνοντας υπόψη αυτό το σκεπτικό, η αρμόδια Δ.Ο.Υ. έχει καταλογίσει τις με αριθμό2016 πράξεις επιβολής προστίμου επί παραβάσεων τήρησης βιβλίων και έκδοσης στοιχείων, βάσει της από έκθεσης ελέγχου του Π.Δ. 186/92. Βάσει της προαναφερθείσας έκθεσης ελέγχου οι υπό κρίση συναλλαγές θεωρούνται εικονικές ως προς το πρόσωπο, ότι πραγματοποιήθηκαν δηλαδή με διαφορετικό πρόσωπο από αυτό που αναγραφόταν.

Επειδή, σύμφωνα με το άρθρο 19 «Αδίκημα φοροδιαφυγής για πλαστά, εικονικά ή νοθευμένα φορολογικά στοιχεία, καθώς και για μη εφαρμογή διατάξεων του Κ.Β.Σ.» του ν.2523/1997: *«4. Εικονικό είναι το στοιχείο που εκδίδεται για συναλλαγή ανύπαρκτη στο σύνολό της ή για μέρος αυτής ή για συναλλαγή που πραγματοποιήθηκε από πρόσωπα διαφορετικά από αυτά που αναγράφονται στο στοιχείο ή το ένα από αυτά είναι άγνωστο φορολογικώς πρόσωπο, με την έννοια ότι δεν έχει δηλώσει την έναρξη του επιτηδεύματός του ούτε έχει θεωρήσει στοιχεία στην κατά τόπο αρμόδια, σύμφωνα με την αναγραφόμενη στο στοιχείο διεύθυνση, δημόσια οικονομική υπηρεσία.»*

Επειδή, στη συγκεκριμένη περίπτωση, η προσφεύγουσα έλαβε: α) δύο (2) φορολογικά στοιχεία για τη χρήση 1999, συνολικής καθαρής αξίας 5.009,54 από την επιχείρηση «.....», β) τριάντα (30) φορολογικά στοιχεία για τη χρήση 2000, συνολικής καθαρής αξίας 190.520,91 από την επιχείρηση «.....» και γ) επτά (7) φορολογικά στοιχεία για τη χρήση 2001, συνολικής καθαρής αξίας 39.677,18 € από την επιχείρηση «.....». Τα φορολογικά αυτά στοιχεία κρίθηκαν εικονικά ως προς το πρόσωπο του εκδότη, διότι η εκδότρια επιχείρηση δεν είχε εγκαταστάσεις και προσωπικό, δεν είχε πραγματοποιήσει αγορές που θα μπορούσαν να δικαιολογήσουν τις πωλήσεις τους και δεν είχε υποβάλλει δηλώσεις εισοδήματος και Φ.Π.Α. σύμφωνα με την οικεία έκθεση ελέγχου.

Εκ των ανωτέρω προκύπτει ότι τα συγκεκριμένα τιμολόγια ήταν εικονικά ως προς το πρόσωπο του εκδότη και ο εκ του αντιθέτου ισχυρισμός της προσφεύγουσας επιχείρησης είναι αβάσιμος και απορριπτέος.

Επειδή, σύμφωνα με το άρθρο 5 «Πρόστιμα για παραβάσεις του Κώδικα Βιβλίων και Στοιχείων (Κ.Β.Σ.) - Αντικειμενικό σύστημα» του ν.2523/1997, με τις τροποποιήσεις του ν.2753/1999, ν.2948/2001 και ν.3052/2002: *«1. Όποιος παραβαίνει τις διατάξεις του Κώδικα Βιβλίων και Στοιχείων (π.δ. 186/1992 ΦΕΚ 84 Α-) τιμωρείται με πρόστιμο που προσδιορίζεται κατ' αντικειμενικό τρόπο. Για το σκοπό αυτόν καθιερώνονται δυο βάσεις υπολογισμού, συντελεστές βαρύτητας, και ανώτατα όρια (οροφές). Οι παραβάσεις διακρίνονται σε δύο κατηγορίες, γενικές και αυτοτελείς. ... 10. Οι παρακάτω περιπτώσεις, επίσης, θεωρούνται αυτοτελείς παραβάσεις, για τις οποίες εφαρμόζεται η Βάση Υπολογισμού Νο2 (ΒΑΣ.ΥΠ.2), όπως ειδικότερα προσδιορίζεται στις*

κατ' ίδια διατάξεις, με τις οποίες προσδιορίζεται και η τιμή του κατά περίπτωση ισχύοντος συντελεστή βαρύτητας:

...

β) Η έκδοση πλαστών ή εικονικών φορολογικών στοιχείων και η λήψη εικονικών, η νόθευση αυτών, καθώς και η καταχώρηση στα βιβλία αγορών ή εξόδων που δεν έχουν πραγματοποιηθεί και δεν έχει εκδοθεί φορολογικό στοιχείο, συνιστά ιδιαίζουσα φορολογική παράβαση και επισύρει πρόστιμο ίσο με το διπλάσιο της αξίας κάθε στοιχείου ή καταχώρησης, μη συμπεριλαμβανομένου του Φ.Π.Α. εφόσον αυτή είναι μεγαλύτερη των οκτακοσίων ογδόντα (880) ευρώ. Σε αντίθετη περίπτωση θεωρείται ιδιαίτερη κατηγορία αυτοτελούς παράβασης και επιβάλλεται το πρόστιμο κατ' εφαρμογή των διατάξεων των παραγράφων 8 και 9. Αν η αξία του στοιχείου είναι μερικώς εικονική, το ως άνω πρόστιμο επιβάλλεται για το μέρος της εικονικής αξίας. Όταν δεν είναι δυνατός ο προσδιορισμός της μερικώς εικονικής αξίας το πρόστιμο της περίπτωσης αυτής, επιβάλλεται μειωμένο κατά πενήντα τοις εκατό (50%). Η ίδια μείωση ισχύει και για το λήπτη εικονικού στοιχείου στην περίπτωση που η εικονικότητα ανάγεται αποκλειστικά στο πρόσωπο του εκδότη.»

Επειδή, σύμφωνα με το άρθρο 7 «Μεταβατικές διατάξεις για τον Κώδικα Φορολογικής Διαδικασίας» του ν.4337/2015: «3. Για τις παραβάσεις των διατάξεων του Κ. Β.Σ. (Π.Δ. 186/1992, Α' 84) και του Κ.Φ.Α.Σ. (ν. 4093/2012, Α' 222), που διαπράχθηκαν μέχρι την εφαρμογή των διατάξεων των άρθρων 54 και 55 του ν. 4174/2013 και κατά την κατάθεση του παρόντος δεν έχουν εκδοθεί οι οριστικές πράξεις επιβολής προστίμων, δεν εφαρμόζονται οι διατάξεις του άρθρου 5 του ν.2523/1997, αλλά επιβάλλονται τα κατωτέρω πρόστιμα:

α) Για παραβάσεις έκδοσης πλαστών στοιχείων ποσό ίσο με το 50% της αξίας κάθε στοιχείου.

β) Για παραβάσεις που αφορούν έκδοση εικονικών ή λήψη εικονικών στοιχείων ή νόθευση αυτών, καθώς και καταχώρηση στα βιβλία αγορών ή εξόδων χωρίς παραστατικά, ποσό ίσο με το 40% της αξίας κάθε στοιχείου. Εάν η αξία του στοιχείου είναι μερικώς εικονική ποσό ίσο με το 40% του μέρους της εικονικής αξίας.

γ) Όταν δεν δύναται να προσδιορισθεί η μερικώς εικονική αξία, ποσό ίσο με το 20% της αξίας του στοιχείου.

δ) Όταν η εικονικότητα ανάγεται αποκλειστικά στο πρόσωπο του εκδότη, ποσό ίσο με το 20% της αξίας του στοιχείου.»

Επειδή, οι με αριθμό2016 πράξεις επιβολής προστίμου επί παραβάσεων τήρησης βιβλίων και έκδοσης στοιχείων ορθά εκδόθηκαν από την αρμόδια Δ.Ο.Υ.

Επειδή οι διαπιστώσεις του ελέγχου, όπως αυτές καταγράφονται στην απόέκθεση ελέγχου του Π.Δ. 186/92 της Δ.Ο.Υ. επί της οποίας εδράζονται οι προσβαλλόμενες πράξεις, κρίνονται βάσιμες, αποδεκτές και πλήρως αιτιολογημένες, η υπό κρίση ενδικοφανής προσφυγή πρέπει να απορριφθεί.

Α π ο φ α σ ί ζ ο υ μ ε

Την απόρριψη της από και με αριθμό πρωτοκόλλου ενδικοφανούς προσφυγής της «.....», ΑΦΜ, εκπροσωπούμενης από τον κ., με ΑΦΜ, της, με ΑΦΜ και του με ΑΦΜ

Οριστική φορολογική υποχρέωση - καταλογιζόμενο ποσό με βάση την παρούσα απόφαση:

Πρόστιμο για την περίοδο 1/1/1999-31/12/1999: 1.001,91 €

Πρόστιμο για την περίοδο 1/1/2000-31/12/2000: 38.104,18 €

Πρόστιμο για την περίοδο 1/1/2001-31/12/2001: 7.935,44€

Η παρούσα απόφαση να κοινοποιηθεί από αρμόδιο όργανο με τη νόμιμη διαδικασία, στην υπόχρεη επιχείρηση.

ΜΕ ΕΝΤΟΛΗ ΤΟΥ ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΥ
ΤΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ

Ο ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΣ ΤΗΣ ΥΠΟΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ
ΕΠΑΝΕΞΕΤΑΣΗΣ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΦΑΚΟΣ

Σ η μ ε ί ω σ η : Κατά της απόφασης αυτής επιτρέπεται η άσκηση προσφυγής ενώπιον των αρμόδιων Διοικητικών Δικαστηρίων εντός τριάντα (30) ημερών από την κοινοποίησή της με υποχρέωση, επί ποινή απαραδέκτου άσκησης της προσφυγής, επίδοσης επικυρωμένου αντιγράφου αυτής στην Υπηρεσία μας εντός είκοσι (20) ημερών από τη λήξη της προθεσμίας για την άσκηση της (άρθ. 126 ν.2717/1999).